

jeg har kunnet danne mig en Forestilling om de parlamentariske Formers Betydning, er der Anledning til at nedsette Udvalg, naar der enten foreligger Spørgsmaal, der kræve, at et betydeligt Materiale skal ordnes, sammenlignes og prøves, hvorefter det Enkelte i Forslaget, som er under Behandling, skal afgjøres og maa skee tildeels modtage en ny Redaction, eller naar man venter at kunne i Udvalget faae Grunde for Forslagets Nødvendighed, som efter Omstændighederne ikke vel kunne ventes at blive givne i det samlede Thing, eller endelig naar man troer, at man kan underhandle om Indholdet af det, der foreligger. Efter min Overbeviisning er Intet af dette Tilfældet ved den Sag, hvorom der nu handles. Der foreligger et Spørgsmaal, overordentligt stort og vigtigt, men enkelt, og hvis Banstielighed, ikke beroende paa noget Materiale, der skal bringes tilveie og sigtes og prøves, og som ikke enhver Rigsdagsmand maa antages at bestaa, og selv allerede for en stor Deel at have gjennemført Prøvelsen af. Troer man, at der skulde være Grunde for Nødvendigheden af en Fællesforfatning overhovedet eller for en Fællesforfatning i den Skikkelse, hvort den nu foreligger, som ikke kunne meddeles i Salen, saa antager jeg, at man tager storligt Feil, og i denne Henseende idetmindste venter jeg ligesom Understøttelse af Ministeriet. Der ere mange og mægtige Indflydelse, der tvinge til at antage en Fællesforfatning, og have tvunget til at forelægge et Udkast som dette; men disse Indflydelse ere ikke andre end de, der meget vel aabenlyst kunne omtales og blive omtalte. De ligge i hele vore Anliggendes Udviklings-Gang, de ligge i historiske Forhold, der ere Alle bekendte og, laa der noget Andet bagved, saa vilde det være Noget, som intet Ministerium vilde have Villie eller Mod til at meddele; men jeg har den fulde Overbeviisning, at der intet Saadant er tilstede. Der kan ikke være Tale om nogen Underhandling, der skulde føre til Modificationer enten af Forsatningsudkastet eller af det Forslag til en Beslutning, der er forelagt os. Da nu Intet af det foreligger, der betinger Behandling i Udvalg, troer jeg, at det Simpleste, Nødtigste

og Værdigste er umiddelbart at gaae ind paa Sagen selv her i Salen. Der vil kunne blive talt — skjøndt jeg troer, at den Tale er temmelig overflødig — om Nødvendigheden overhovedet af at antage en Fællesforfatning; der vil dernæst kunne tales om, hvorvidt det Udkast til denne Fællesforfatning, der er forelagt os, er godt eller taaleligt eller slet. De, der finde det godt, ville sige Ja, de, der finde det slet, ville sige Nei, de, der finde det taaleligt, om end behæftet med Mangler, ville have at overveie, om Manglerne ere saa store, at de overveie den Nødvendighed, der er for snarest muligt at faae en Fællesforfatning; og disse Spørgsmaal ville blive afgjorte — det er jeg ganske overbevist om — efter Momenter, hvortil ingen Behandling i et Udvalg kan føie det Allermindste. Jeg maa dog tillade mig endnu at tilføie et Par Ord om det ene Punkt, jeg nævnte, at der ikke kan foregaae nogen Modification i Udkastet til Fællesforfatningen. Jeg venter, at man vil sige: „ja, det tænker intet Menneffe paa“, og dog vil jeg troe mig istand til, i de Forhandlinger, vi have ført i de foregaaende Dage, at eftervise Antydninger af, at der dog var en svag Forhaabning om, at man vel kunde faae en eller anden lille Forandring tilveiebragt, og, om man ikke kunde faae nogen saadan gjort nu, kunde man dog — og det, veed jeg, forespøer Mange — faae Løfter og Udsigter til Forandringer i Fællesforfatningen.

Saadanne Løfter og Udsigter kunne vi i mine Tanker ikke faae uden ved en Optraeden af Hans Majestæts Ministerium, som jeg i høieste Grad maa ønske, ikke finder Sted, og som jeg for mit personlige Bedkommende haaber, ikke vil finde Sted. Jeg troer, at naar Hans Majestæts Ministerium fastholder den rette Linie, som det har foresat sig, vil det ligesaaletid gøre Løfter om Modificationer eller om Understøttelse til at opnaae dem, som vi her kunne faae nogen Forandring gjort. Vi kunne faae, men vi behøve det ikke, en Henviisning til, at det forelagte Udkast til en Fællesforfatning aabner en let Veie til fremtidige Forandringer. Vi kunne faae en Forsikring — og den troer jeg, at Ministeriet